

Глава 3.

За расторжение брака посылку на отседствие или на оседание на едного от съпругите.

Чл. 50. Ако един от съпругите отсед- ствва петни години, без да се знае къде се намира, другият може да поиска от старейши- ното начальство позволение да встъпи въ брак.

Въ такъв случай духовното нача- ство распише чрез роднини и съжителни за изстъпването на отседващия. Ако след това распишане не се знае нищо за отседващия, распишане се извършва съ публикация въ Правителствения вестник. Ако въ распишане на три месеци погине пу- бликацията, отседващият не се обявява, изпълнява се молбата на просителя.

Чл. 51. Ако един мъж основане пре- ната си и отиде на изгнание, без да се при- дри да и прати средства за пропитание- то, жената има право след пет години от замъжването на мъжа да иска распу- щане си.

Въ припити на оседаните за нака- зание до живот, стъпват въ брак съ дру- ги лица.

Глава 4.

За расторжение на брак по про- ступление противъ брака.

Чл. 52. Проступления противъ бра- ка сѣ: нарушение святостта на брака чрезъ прелюбодеяние, отчаянно пиянство на едно отъ бракосъчетанитѣ лица и непосредств- та на едно отъ бракосъчетанитѣ лица за изпълнение на естественитѣ брачни обязанности.

Чл. 53. Когато едното отъ бракосъ- четанитѣ лица наруши святостта на